

Postrekening
100809.**KOOL & Co. :-: MEDEMBLIK.**

Telefoon No. 48.

Fabriek van Waasvrije Copallakken, Vernissen, Standoliën enz.
Handel in**VERFWAREN en aanverwante artikelen. Specialiteit in STOPVERF en PLAMUUR.**

Machinale inrichting voor het Malen en Bereiden van Verfwaren.

410

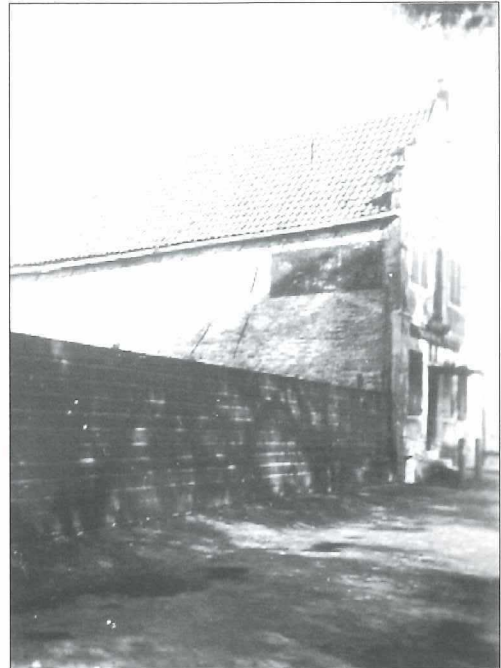
In 1917 brandde de Verffabriek van Kroon & Co af, gelegen aan de Oosterhaven. Eromheen werd een schutting geplaatst. Voor lakstoker Piet van Leverink is praktisch geen werk meer en hij houdt zich bezig met het vis bakken voor familie en kennissen in de Bangert.

Maar Kroon & Co heeft nog een grote lakstokerij in Wormer, gelegen aan de Zaan, en verzoeken Piet om te verhuizen naar Wormer. Hij koopt daar een huis en zijn jonge vrouw is daar reuze in haar schik.

Ze vertelde later, dat ze daar zo gelukkig was. Tegen de avond zat ze uit het raam te kijken of haar man op de fiets naar huis kwam. 's Zondags komen haar ouders uit Medemblik kijken bij hun dochter in Wormer.

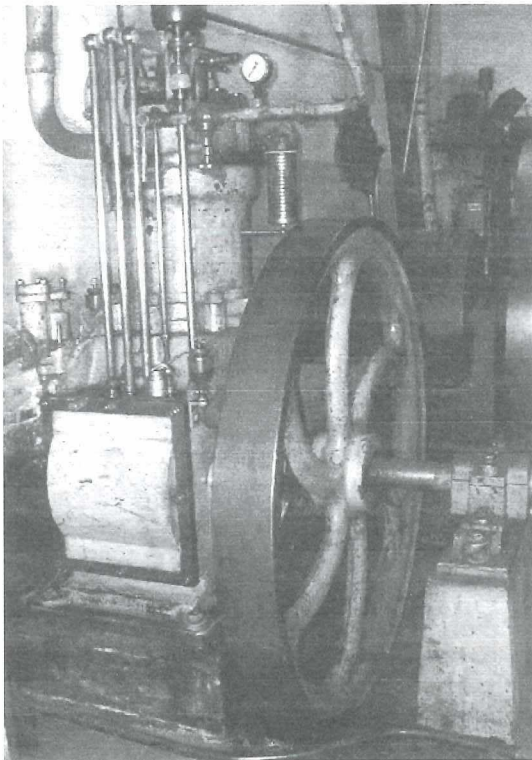
Johannes Kool vraagt aan Piet van Leverink: "Jij hebt verstand van verf en ik heb geld. Als ik die verbrande verffabriek koop, dan gaan we samen verder onder de naam Kool & Co en delen wij gezamenlijk de winst".

Nou, Piet z'n vrouw had daar helemaal geen zin in. Zij was gelukkig in Wormer. Maar het ging toch door.

Een schutting om de afgebrande fabriek aan de Oosterhaven.

Foto: J.C. van Leverink.

De Crosleymotor.

Ze huurden een huis aan de Oosterhaven en bouwden de fabriek weer op.

De fabriek wordt herbouwd met een machinekamer, waarin een door lichtgas aangedreven Crosley-motor uit Manchester. Het grote zware vliegwiel moest met kracht worden aangeslingerd. Zodra het snelheid had, werd een hendel omgehaald en door de compressie sloeg de motor aan. Deze dreef een drijfjas aan en hierop werden verschillende potmolens en mengmachines aangesloten.

Na lange stilstand werd er weer geproduceerd. Kool zag wel toekomst in de verffabriek, meer dan in de scheepvaart en zo leerde van Leverink Hank Kool het lak stoken, Jaap Kool in de fabriek het verfmalen en Mies Kool ging in de winkel de verkoop van verf, glas en scheepsbenodigdheden ter hand nemen en Djurre Kool naar kantoor en kreeg bij Rådecker opleiding in handelscorrespondentie en boekhouden. "De beste leraar, die ik ooit gekend heb", aldus Djurre.

Van Leverink ging op pad om verven en lakken aan schilders te verkopen, maar dat viel niet mee. Vele schilders hadden intussen een andere leverancier genomen.

Het ging dus niet goed en dikwijls zag men Kool met Van Leverink naar het "Hoofd" lopen, waar ze enige tijd stonden te praten. Uiteindelijk komt de beslissing: de fabriek gaat dicht.

Van Leverink solliciteerde en wordt bedrijfsleider bij een verffabriek "Senzora" in Deventer. Van Leverink slaapt in Deventer in het Jonggezellenhuis en komt zondags naar huis. Na korte tijd stuurt hij een telegram naar Kool in de Bangert. "Ik kom om 7 uur met de trein naar Medemblik. En morgen gaan we weer draaien".

Kool wacht hem op bij het station en zijn eerste vraag is: "Heb je geld meegenomen?" "Nee", zegt Van Leverink, "maar ik heb bij Sensora gezien wat wij verkeerd doen. Zij geven de schilders een krediet van 3 maanden en niet, zoals wij, een jaar krediet. Ik ga morgen meteen onze klanten aanschrijven, dat de krediettermijn van 1 jaar wordt teruggebracht tot 3 maanden". Dit heeft wel klanten gekost, maar het wordt wel een gezonde basis.

Maar waar kun je omzet maken? Van Leverink keek naar de Rijkswerf in Den Helder. Daar verwerkten ze honderden liters verf. Van Leverink naar de Rijkswerf in Den Helder. Hij kende daar ook de chef van de schilders, de oud-Medenblikker dhr. Reekers, die een schildersbedrijf had aan de Westerhaven.

*Het interieur van de lakstokerij.
Foto: J.C. van Leverink.*

Reekers ontving Van Leverink vriendelijk, maar zei dat het heel erg moeilijk zou zijn, want ze hadden bij de marine lang vaste leveranciers zoals Vettewinkel, Pieter Schoen en onderwater huidverven van Smits Wapenveld. Maar hij zou het wel in de gaten houden.

Bij een volgende bezoek vertelt Reekers, dat de oorlogsschepen, die na 2 jaar uit Indië terugkeren, sterk uitgebleekt zijn. In plaats van grijsgroen lijken ze wel wit. De Rijkswerf heeft nu het plan om een oorlogsbodem in vlakken te verdelen en deze worden genummerd. De verffabrikanten krijgen een vlak toegedeeld. De ene komt voor aan de brug en een tweede aan de andere zijde op het achterstevan. En Kool & Co krijgt ook een kans hieraan mee te doen.

Van Leverink maakt een stooksel met Congocopal, een fossiele hars uit de Congo, en maakt op basis hiervan zijn verfmonster. Toen het schip na 2 jaar terugkwam werden de fabrikanten uitgenodigd te bepalen welke verf zich het best gehouden had. En Kool & Co werd gekozen als de beste kwaliteit.

Sindsdien leverde Kool & Co de verf aan de Rijkswerf. Zelfs het koninklijk jacht, de "Piet Hein", wordt nu met Kool & Co geschilderd, evenals de koningssloep. Hieruit volgde, dat ook de Turkse marine verf ging gebruiken van Kool & Co.

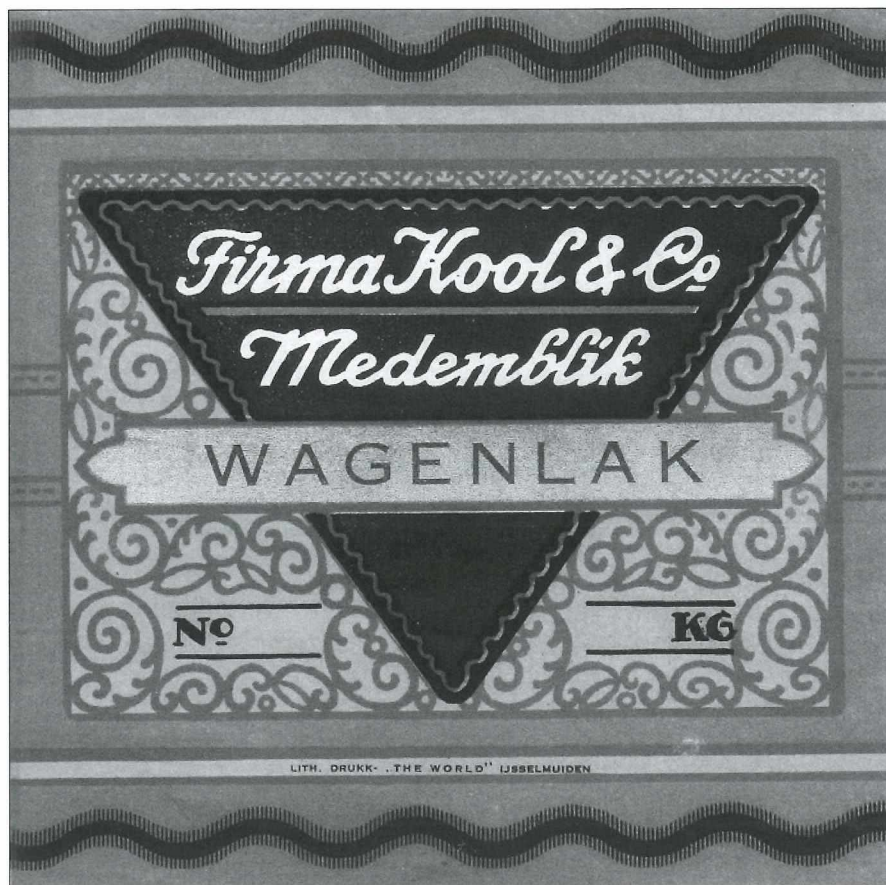
*Dhr. van Leverink controleert de temperatuur van een stooksel.
Foto: J.C. van Leverink.*

Wikkel van een verfblik. De donkere ondergrond is in werkelijkheid rood.

*Een zending verlaat de fabriek bestemming Turkse Marine.
Foto: J.C. van Leverink*

Nog een verfwikkel van de Fa. Kool & Co.

J.C. van Leverink